

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-27/23 – 1

Asia C-27/23

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

23.1.2023

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.1.2023

Valittaja:

FV

Vastapuoli:

Caisse pour l'avenir des enfants

[– –]

[– –] **Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (ylin tuomioistuin, Luxembourg)** [– –] **19.1.2023**

[– –]

[– –] [ratkaisukokoonpano]

Välipäätös asiassa

FV, kotipaikka B-6741 Vance, [– –]

kassaatiomenettelyn valittajana,

[– –]

vastaan

FI

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS (CAE), julkinen laitos, kotipaikka L-2449 Luxembourg, [– –]

kassaatiomenettelyn vastapuolena,

[– –]

ottaen huomioon Conseil supérieur de la sécurité sociale (ylin sosiaaliasioiden tuomioistuin, Luxemburg) 27.1.2022 [– –] [viitetiedot] antaman valituksenalaisen tuomion;

[– –]

[– –] [muita johdanto-osan viitteitä]

Tosiseikat

Valituksenalaisen tuomion mukaan CAE:n johtokunta oli 7.2.2017 tekemällään päätöksellä lakkauttanut takautuvasti 1.8.2016 alkaen perheavustukset, joita FV:lle oli maksettu hänen kotiinsa tuomioistuimen päätöksellä 26.12.2005 lähtien sijoitetusta lapsesta FW, koska kyseisen lapsen ja FV:n välillä ei ollut sukulaisuussuhdetta eikä lasta siten voitu pitää sosiaaliturvakoodeksin (Code de la sécurité sociale), sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.2016 annetulla lailla, 270 §:ssä tarkoitettuna FV:n perheenjäsenenä. Conseil arbitral de la sécurité sociale (sosiaaliasioiden välitystuomioistuin, Luxemburg) oli muuttanut edellä mainittua CAE:n päätöstä ja palauttanut asian CAE:n käsiteltäväksi. Conseil supérieur de la sécurité sociale muutti kyseistä Conseil arbitral de la sécurité sociale päätöstä ja pysytti voimassa 7.2.2017 tehdyn CAE:n päätöksen.

Ensimmäinen ja toinen valitusperuste

[– –]

[– –] [syrjivään soveltamiseen perustuvaa kansallisen oikeuden rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun perustuslaillisen periaatteen loukkaamista koskevia valitusperusteita, joilla ei ole merkitystä ennakkoratkaisukysymyksen ratkaisun kannalta, koska ne perustuvat kansalliseen oikeuteen ja koska ne ovat väitetyn syrjinnän osalta päällekkäisiä syyttäjän viran puolesta huomioon ottaman valitusperusteen kanssa]

Tästä seuraa, että valitusperusteet on jätettävä tutkimatta.

Kolmas valitusperuste

[– –]

[– –] [menettelysääntöjen rikkomista koskeva valitusperuste, jolla ei ole merkitystä ennakkoratkaisukysymyksen ratkaisun kannalta]

Tästä seuraa, että valitusperuste on jätettävä tutkimatta.

Syyttäjän ehdottama ordre public -tyyppinen valitusperuste

”joka perustuu SEUT 45 artiklassa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohdassa vahvistetun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 67 artiklan ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 60 artiklan rikkomiseen,

siltä osin kuin Conseil supérieur de la sécurité sociale, jolle oli valitettu tuomiosta, jolla todettiin perustelluksi kanne, jonka kassaatiovalittaja oli nostanut päätöksestä, jolla hänen kotiinsa 26.12.2007 lähtien sijoitetusta lapsesta maksetut perheavustukset lakkautettiin 1.8.2016 alkaen, muutti valituksenalaista tuomiota ja totesi, että 7.2.2017 tehty CAE:n johtokunnan päätös saa täyden oikeusvaikutuksen,

vaikka tässä valitusperusteessa mainitut säännökset ovat esteenä sille, että kassaatiovalittajan kaltaiselta toisessa unionin jäsenvaltiossa asuvalla ja Luxemburgissa palkkatyössä käyvältä rajatyöntekijältä evätään hänen kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan kotiinsa tuomioistuimen päätöksellä sijoitetuista lapsista maksettavat perheavustukset, koska kaikilla tuomioistuimen päätöksellä sijoitetuilla ja Luxemburgissa asuvilla lapsilla on sosiaaliturvakoodeksin 269 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohdan mukaan oikeus kyseiseen avustukseen.”

Cour de cassationin vastaus

Sosiaaliturvakoodeksin (code de la sécurité sociale) 269 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Otetaan käyttöön lasten tulevaisuutta varten maksettava avustus, jäljempänä perheavustus.

Perheavustukseen oikeutettuja ovat:

- a) kaikki lapset, jotka asuvat tosiasiallisesti ja jatkuvasti Luxemburgissa ja joilla on siellä laillinen kotipaikka,

- b) henkilöiden, joihin sovelletaan Luxemburgin lainsäädäntöä ja jotka kuuluvat unionin asetusten tai jonkin muun sellaisen Luxemburgin sosiaaliturvan alalla tekemän kahdenkeskisen tai monenvälisen asiakirjan soveltamisalaan, jossa määrätään perhevustuksien maksamisesta työskentelymaan lainsäädännön mukaan, perheenjäsenet, sellaisena kuin heidät on määritelty 270 §:ssä. Perheenjäsenten on asuttava maassa, jota kyseessä olevat asetukset tai asiakirjat koskevat.”

Kyseisen koodeksin 270 §:ssä säädetään seuraavaa:

”269 §:n 1 momentin b kohtaa sovellettaessa henkilön perheenjäseninä, jotka oikeuttavat saamaan perhevustusta, pidetään kyseisen henkilön avioliitossa syntyneitä lapsia, avioliiton ulkopuolella syntyneitä lapsia ja adoptiolapsia.”

Kassaatiovalittaja asuu Belgiassa ja työskentelee Luxemburgissa. Häneen sovelletaan siten unionin oikeuden sääntöjä, jotka koskevat työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työntekijöiden oikeutta olla joutumatta suoran tai epäsuoran syrjinnän kohteeksi kansalaisuutensa perusteella.

Lapsi FW on ollut vuodesta 2005 lähtien sijoitettuna kassaatiovalittajan kotiin belgialaisen tuomioistuimen päätöksellä. Sosiaaliturvakoodeksin 269 §:n 1 momentin mukaan oikeus perhevustuksiin määräytyy eri tavoin sen mukaan, asuuko lapsi Luxemburgissa vai ulkomailla.

Jos lapsi asuu Luxemburgissa, hänellä on kaikissa tapauksissa suora oikeus perhevustuksiin, koska sosiaaliturvakoodeksin 273 §:n 4 momentissa säädetään, että ”jos lapsi on sijoitettu tuomioistuimen päätöksellä, perhevustus maksetaan sille luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jolle lapsen huolto on uskottu ja jonka luona lapsen laillinen kotipaikka ja tosiasiallinen ja pysyvä asuinpaikka ovat”.

Jos lapsi asuu ulkomailla – kuten FW, joka on sijoitettuna Belgiassa asuvan kassaatiovalittajan kotiin –, oikeus perhevustukseen myönnetään ainoastaan rajatyöntekijän ”perheenjäsenestä” johdettuna oikeutena, ja sosiaaliturvakoodeksin 270 §:n mukaan perheenjäsenellä tarkoitetaan ”kyseisen henkilön avioliitossa syntyneitä lapsia, avioliiton ulkopuolella syntyneitä lapsia ja adoptiolapsia”. Kyseisessä koodeksissa ei säädetä tilanteesta, jossa lapsi on sijoitettu tuomioistuimen päätöksellä ulkomailla asuvan henkilön kotiin, eikä siitä siten synny kansallisen lainsäädännön mukaisia oikeuksia.

Lisäksi on huomattava, että unionin tuomioistuin on todennut 2.4.2020 antamassaan tuomiossa (C-802/18) asetuksen (EY) N:o 883/2004 67 artiklan, luettuna yhdessä asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2004/38 2 artiklan 2 kohdan kanssa, perusteella, että rajatyöntekijän lapsella, joka voi saada välillisesti viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuja sosiaalisia etuja, on ymmärrettävä tarkoitettavan paitsi lasta, jolla on lapsi-vanhempisuhde kyseiseen työntekijään, myös mainitun työntekijän aviopuolison tai rekisteröidyn

kumppanin lasta, kun mainittu työntekijä huolehtii kyseisen lapsen elatuksesta, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tarkistettava.

Sen määrittäminen, onko tämä erilainen kohtelu unionin lainsäädännön mukaista, edellyttää vastauksen saamista seuraaviin kysymyksiin:

[– –] [ennakkoratkaisukysymykset]

Ennen asian käsittelyn jatkamista on aiheellista esittää nämä ennakkoratkaisukysymykset Euroopan unionin tuomioistuimelle.

NÄILLÄ PERUSTEILLA

Cour de cassation

jättää kaikki kolme valitusperustetta tutkimatta,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan,

saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”Ovatko SEUT 45 artiklassa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohdassa vahvistettu yhdenvertaisen kohtelun periaate ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 67 artikla ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 60 artikla esteenä sellaisille jäsenvaltion säännöksille, joiden mukaan rajatyöntekijä ei voi saada tuomioistuimen päätöksellä kotiinsa sijoitetuista lapsista perheavustusta, joka liittyy siihen, että hän tekee palkkatyötä kyseisessä jäsenvaltiossa, vaikka kaikilla tuomioistuimen päätöksellä sijoitetuilla lapsilla, jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa, on oikeus tähän avustukseen, joka maksetaan sille luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jolle lapsen huolto on uskottu ja jonka luona lapsen laillinen kotipaikka ja tosiasiallinen ja pysyvä asuinpaikka ovat? Vaikuttaako tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että rajatyöntekijä huolehtii tämän lapsen elatuksesta?”

[– –]

[– –] [asian käsittelyn lykkääminen, oikeudenkäyntikulut, maininta noudatetusta menettelystä]